

USNESENÍ

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl soudkyní Mgr. Miroslavou Káňovou ve věci exekuce

oprávněné: **Euro Benefit a. s. IČ 25120514**
sídlem Letenské náměstí 157/4, 170 00 Praha 7
zastoupená advokátem JUDr. Janem Rudolfem
sídlem Na Příkopě 583/15, 110 00 Praha 1

proti
povinnému: **xxx**, narozený 5. 3. 1964
bytem nám. xxx

pro pohledávku 6 028,90 Kč

takto:

- I. Exekuce vedená proti povinnému xxx, nar. xxx, pro vymožení pohledávky oprávněné ve výši 6 028,90 Kč a dalších nákladů podle rozhodčího nálezu vydaného rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem č. j. 2001224/2011, se zastavuje v celém rozsahu.**
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o zastavení exekuce.**
- III. Oprávněná je povinna zaplatit na nákladech exekuce částku 7 865 Kč k rukám soudní exekutorky JUDr. Jitky Wolfové, Exekutorský úřad Plzeň-město, Radyňská 9, Plzeň, do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. K návrhu společnosti REDSPARK ASSET LIMITED byla na základě vykonatelného rozhodčího nálezu rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje ze dne 28. 3. 2012, č. j. 2001224/2011 nařízena exekuce na majetek povinného pro vymožení pohledávky oprávněné ve výši 6 028,90 Kč, nákladů předcházejícího řízení ve výši 14 500 Kč a pro náklady exekuce, které budou v průběhu řízení stanoveny. Provedením exekuce byla pověřena soudní exekutorka JUDr. Jitka Wolfová, Exekutorský úřad Plzeň-město, a to pověřením Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 13. 8. 2012, č. j. 53 EXE 1176/2012-11.
2. Podáním doručeným exekučnímu soudu dne 12. 7. 2023 soudní exekutorka podala exekučnímu soudu podnět k zastavení exekuce. Uvedla, že exekuční řízení bylo zahájeno na základě exekučního titulu, kterým je rozhodčí nález. V průběhu řízení však došlo ke změně judikatury ve vztahu k rozhodčím doložkám se závěrem, že rozhodčí nález vydaný na základě absolutně neplatné rozhodčí doložky není způsobilým exekučním titulem, přičemž byla-li na základě takového rozhodčího nálezu exekuce nařízena, je třeba ji v každém stádiu zastavit. Současně odkázala např. na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 5. 2014 sp. zn. 21 Cdo 402/2014, usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 12. 2014 sp. zn. II.ÚS 2448/14 a další.

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

3. Exekuční soud na základě tohoto podnětu soudní exekutorky v souladu s aktuální judikaturou Nejvyššího soudu České republiky a Ústavního soudu přezkoumal materiální a formální vykonatelnost vykonávaného rozhodčího nálezu, pravomoc rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje i řízení, které vydání rozhodčího nálezu předcházelo.
4. Exekuční soud ve věci nenařizoval jednání, neboť se jednalo pouze o právní posouzení věci, tedy posouzení pravomoci rozhodce, platnosti rozhodčí doložky a vykonatelnosti rozhodčího nálezu.
5. Exekuční soud si za účelem posouzení pravomoci rozhodce, platnosti rozhodčí doložky a vykonatelnosti rozhodčího nálezu připojil rozhodčí spis rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje sp. zn. 2001224/2011 uložený u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 0 Nc 21051/2012. Z jeho obsahu soud zjistil, že:

– Společnost CREDIT FINANCE a.s., IČ 64829430, a povinný xxx uzavřeli podle § 497 a násl. obchodního zákoníku smlouvu o úvěru č. xxx. Za věřitele byla smlouva o úvěru uzavřena již dne 4. 8. 2011, povinný ji podepsal 12. 8. 2011. Na základě této smlouvy se věřitel zavázal povinnému jako dlužníkovi poskytnout úvěr ve výši 4 950 Kč, a to převodem na jeho účet číslo xxx do 5 pracovních dnů poté, co věřiteli dlužník doručí podepsanou smlouvu. Dlužník se pak zavázal vrátit částku navýšenou o 2 370 Kč, úrok činil 79%, RPSN 115,32%. Splátky byly sjednány ve výši 610 Kč, datum splatnosti splátky 15. dne v měsíci, první splátka byla splatná 15. 10. 2011.

- Z výpisu z účtu, že částka 4 950 Kč byla věřitelem vyplacena 22. 8. 2011

– V čl. II. smlouvy o úvěru číslo xxx ze dne 12. 8. 2011 se účastníci dohodli, že veškeré případné spory vznikající z této smlouvy nebo v souvislosti s ní budou řešeny vždy jedním rozhodcem, a to buď a) u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR podle jeho řádu a pravidel, kdy jediný rozhodce bude jmenován předsedou rozhodčího soudu, anebo jedním z v doložce uvedených rozhodců, mezi nimiž si zvolí žalobce. Rozhodci byli Mgr. Lubomír Matěj, bytem V Kopečku čp. 85, Hradec Králové, JUDr. Milan Kutnar, bytem Bezručova čp. 1522, Hradec Králové, a Bc. Petr Valenta, bytem Kyselova 1185/2, Praha 8-Kobylisy. Rozhodce Mgr. Lubomír Matěj spor následně rozhodoval a vydal rozhodčí nález (*z Rozhodčí doložky ve smlouvě o úvěru č. 2501684*).

- Podle čl. V. odst. 1. přiložených (formulářově předtištěných) Všeobecných obchodních podmínek klient podpisem smlouvy prohlašuje, že na zajištění všech svých současných i všech budoucích nároků věřitele plynoucích z uzavřené smlouvy vystavil dvě vlastní blankosměnky na řad věřitele bez uvedení směnečné sumy, údaje splatnosti a místa platebního, s doložkou bez protestu, a tyto blankosměnky předal finančnímu poradci věřitele spolu s návrhem na uzavření smlouvy. Čl. VII. týchž obchodních podmínek obsahuje soubor sankcí dopadajících na klienta, kupř. smluvní pokutu ve výši 7 % z původně poskytnuté jistiny úvěru (bez ohledu na to, jaká část jistiny již byla uhrazena nazpět) v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 4 dny, další smluvní pokutu ve výši 7 % z původně poskytnuté jistiny úvěru (bez ohledu na to, jaká část jistiny již byla uhrazena nazpět) v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 9 dnů. Povinnost na úhradu každé ze shora uvedených smluvních pokut vzniká pouze 1 a to vždy v souvislosti s prvním prodlením klienta po shora uvedenou relevantní dobu. Uvedené nároky na smluvní pokutu vznikají k okamžiku vzniku povinnosti klienta tuto smluvní pokutu zaplatit, aniž by musel být klient informován o vzniku povinnosti uhradit smluvní pokutu a k její úhradě ze strany věřitele vyzván. V případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání 10 dnů, je věřitel oprávněn zesplatnit všechny závazky klienta ze smlouvy. Za každou upomínku je věřitel oprávněn požadovat sankci ve výši 100 Kč (počet těchto upomínek nadto není omezen), sankci

30 Kč za upomenutí k zaplacení formou SMS, pokutu ve výši 5 000 Kč v případě každého jednotlivého opomenutí nahlášení změny osobních údajů klientem věřiteli apod.

– Z Oznámení o postoupení ze dne 27. 10. 2011 soud zjistil, že pohledávka byla společností CREDIT FINANCE, a.s. postoupena dne 27. 10. 2011 na společnost REDSPARK ASSETS LIMITED, reg. číslo HE 279813. Jako adresa povinného je uvedena xxx.

– Z Oznámení o zesplatnění závazků ze smlouvy o úvěru ze dne 28. 10. 2011 soud zjistil, že společnost REDSPARK ASSETS LIMITED, oznamuje zesplatnění závazků ze smlouvy o úvěru, jako adresa povinného je v záhlaví uvedeno xxx.

– Žalovaný nesplácel úvěr řádně a včas, proto oprávněná v souladu se smlouvou celý nesplacený zůstatek úvěru ke dni 28. 10. 2011 zesplatnila a tuto skutečnost povinnému oznámila (*z oznámení o zesplatnění závazků z úvěrové smlouvy ze dne 28. 10. 2011, z podacího archu ze dne 31. 10. 2011*). Ke dni zesplatnění činila dlužná částka celkem 6 030,50 Kč a sestávala z nesplacené jistiny ve výši 4 950 Kč, úroku ve výši 325,90 Kč a smluvní pokuty ve výši 693 Kč, poplatků za upomínky SMS 60 Kč a úrok z prodlení ve výši 1,60 Kč. Po zesplatnění povinný neuhradil ničeho. Pohledávka za povinným z titulu předmětné smlouvy o úvěru byla dne 27. 10. 2011 postoupena oprávněné. Téhož dne bylo odesláno oznámení o postoupení pohledávky povinnému (*z oznámení o postoupení, z podacího archu*).

– Na základě výše uvedených skutečností se žalobou ze dne 8. 11. 2011 společnost REDSPARK ASSET LIMITED domáhala u rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje vydání rozhodčího nálezů, kterým uloží povinnému (žalovanému) povinnost zaplatit žalobkyni částku 6 028,90 Kč a na nákladech řízení celkem částku 14 500 Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozhodčího nálezů (*z rozhodčí žaloby*). Rozhodce vyzval povinného (žalovaného) usnesením ze dne 9. 11. 2011 k vyjádření k žalobě a k předložení listinných důkazů, jichž se dovolává (*z usnesení*). Výzva byla doručována povinnému na adresu xxx. **Dle poznámky poštovního doručovatele objekt neexistuje.** Nebylo tedy možno zanechat výzvu k vyzvednutí zásilky. (*z vrácené zásilky*) Druhá výzva k vyjádření k žalobě byla doručována povinnému na adresu xxx, zásilku nebylo možné vložit do schránky adresáta, protože zde nemá schránku. Jelikož nebylo možné po uplynutí 10 dnů vložit zásilku do poštovní schránky adresáta, byla tato rozhodci dne 21. 2. 2012 vrácena (*z vrácené zásilky*). Rozhodce dne 8. 3. 2012 vydal Sdělení pro vyvěšení na úřední desce podle § 49 odst. 2,4 o.s.ř., když fikce doručení nastala desátý den po vyvěšení této výzvy (*z výzvy k vyzvednutí písemnosti ze dne 8. 3. 2012*). Vzhledem k tomu, že žalovaný neposkytl žádné vyjádření k rozhodčí žalobě a uplatněný nárok nezpochybnil, rozhodce spor rozhodl bez nařízení jednání a rozhodčí žalobě po provedeném dokazování v celém rozsahu vyhověl, a to rozhodčím nálezem ze dne 28. 3. 2012 č.j. 2001224/2011, který byl žalovanému doručován dne 29. 3. 2012 na adresu xxx. Jelikož nebylo možné po uplynutí 10 dnů vložit zásilku do poštovní schránky adresáta, byla tato rozhodci dne 11. 4. 2012 vrácena (*z vrácené zásilky*). Rozhodce dne 29. 5. 2012 vydal Sdělení pro vyvěšení na úřední desce podle § 49 odst. 2,4 o.s.ř., když fikce doručení nastala desátý den po vyvěšení této výzvy (*z výzvy k vyzvednutí písemnosti ze dne 29. 5. 2012*). Rozhodčí nález nabyl právní moci dne 8. 6. 2012 a vykonatelnosti 12. 6. 2012 (*z rozhodčího nálezů*).

6. Z usnesení soudní exekutorky JUDr. Jitky Wolfové sp. zn. 106 EX 6897/12-40 ze dne 15. 7. 2016 bylo zjištěno, že na místo původního oprávněného REDSPARK ASSETS LIMITED, IČ 279813, vstoupila do řízení na straně oprávněné společnost Euro Benefit a. s., IČ 25120514, na kterou přešlo právo na vymáhání pohledávky za povinným na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 5. 5. 2015.
7. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

8. Podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
9. Podle § 40 odst. 1 písm. c) exekučního řádu je exekučním titulem vykonatelný rozhodčí náleží.
10. Podle **nálezu Ústavního soudu ve věci II. ÚS 3194/18** „v exekučním řízení obecným soudům přísluší se zabývat zásadními vadami exekučního titulu a jsou povinny výkon rozhodnutí zastavit podle § 268 odst. 1 písm. b) o. s. ř. také v případech, v nichž by výkon rozhodnutí vedl ke zjevné nespravedlnosti, nebo byl dokonce v rozporu s principy právního státu. Nezohlednění těchto kritérií při rozhodování o zastavení výkonu rozhodnutí představuje porušení základního práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.“
11. Podle **nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 199/11** tento „považuje za neakceptovatelné, aby se případné soudní ochrany dostávalo subjektům, které evidentně poškozují práva svých klientů. Ustanovení smluv nebo smluvních podmínek, která jsou formulářově předtištěna a neumožňují jednoznačně slabší straně jejich modifikaci, v sobě skýtají možnost vyvolání nepříznivých následků na straně klienta, kdy nebude dotčena pouze jeho sféra právní, ale zejména sféra osobní. Postupy, kdy klientům jsou vnucována smluvní ujednání v podobě zajištění biankosměnkou, smluvní pokutou ve výši 30 % nebo 45 % dlužné částky za prodlení s platbou splátek v řádu jednotek týdnů, či smluvní pokutou ve výši pětinasobku dlužné částky za hrubé porušení smlouvy nebo podmínky, je nutno považovat za nepřijatelné a uvedená ujednání označit za neplatná pro jednoznačný rozpor s dobrými mravy. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že klient takového subjektu smlouvu podepsal, a to dokonce ani v situaci, kdy by ve smluvních podmínkách bylo obsaženo ujednání, že klientovi se takto stanovené smluvní pokuty nebo zajištění biankosměnkou nejeví za nepřiměřené či odporující dobrým mravům. Běžný klient úvěrové společnosti totiž nemůže v případě krátkodobého úvěru dopředu očekávat, ba ani předpokládat, že celková splacená částka bude několikanásobně převyšovat částku půjčenou. Tento předpoklad nelze ani spravedlivě požadovat.“
12. Podle **nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3962/18** musí obecné soudy v exekučním řízení zkoumat, zda byla uzavřena řádná rozhodčí smlouva, a to jak rozhodčí doložka, tak smlouva o rozhodci, a zda vůbec měli rozhodci pravomoc rozhodčí náleží vydat. Názor Ústavního soudu, že neplatnost úvěrové smlouvy způsobuje neplatnost rozhodčí doložky, se uplatní i na případ, kdy je zde samostatná rozhodčí smlouva, kterou lze obsahově a z hlediska jejího účelu považovat za rozhodčí doložku.
13. Podle § 9 odst. 1) zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru (dále jen z.s.ú.) ve znění ke dni uzavření úvěrové smlouvy, věřitel před uzavřením smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, či změnou takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru, je povinen s odbornou péčí posoudit schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, a to na základě dostatečných informací získaných i od spotřebitele, a je-li to nezbytné, nahlédnutím do databází umožňujících posouzení úvěruschopnosti spotřebitele. Věřitel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud je po posouzení úvěruschopnosti spotřebitele s odbornou péčí zřejmé, že spotřebitel bude schopen spotřebitelský úvěr splácet, jinak je smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, neplatná.
14. Podle **nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4129/18** „nezkoumá-li obecný soud, zda úvěrující při poskytnutí spotřebitelského úvěru prověřil schopnost úvěrovaného plánovaný úvěr splatit, zasáhne tím do základního práva spotřebitele na soudní ochranu zaručeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Přitom nejde podle Ústavního soudu o žádný zvlášť přísný či dokonce nepřiměřený požadavek; to, zda je reálné splacení dluhu je přece celkem výchozí zásada, kterou by jako obecný princip měly soudy vzít v úvahu bez ohledu na to, zda je v nějakém zákoně výslovně zakotven, anebo nikoli.“
15. Z obsahu projednávaného spisu, připojeného rozhodčího spisu a spisu soudního exekutora soud zjistil, že výběr rozhodce je transparentní, když spor následně rozhodoval jeden z rozhodců uvedených v této rozhodčí doložce. Potud soud posuzoval rozhodčí doložku za platně sjednanou. Soud však dále zjistil, že spotřebitelská smlouva byla formulářově předtištěna a neumožňovala tak povinnému, jako jednoznačně slabší straně, její modifikaci. Ve smlouvě o úvěru sjednané mezi společností CREDIT FINANCE, a.s. a povinným, byla stanovena výše úvěru v částce 4 950 Kč. Tato smlouva rovněž vnutila povinnému úrok ve výši 79 % p. a. a RPSN ve výši 115,32%. Podle

čl. V. odst. 1 přiložených (formulářově předtištěných) Všeobecných obchodních podmínek klient podpisem smlouvy prohlašuje, že na zajištění všech svých současných i všech budoucích nároků věřitele plynoucích z uzavřené smlouvy vystavil dvě vlastní biankosměnky na řad věřitele bez uvedení směnečné sumy, údaje splatnosti a místa platebního, s doložkou bez protestu, a tyto biankosměnky předal finančnímu poradci věřitele spolu s návrhem na uzavření smlouvy. Čl. VII. týchž obchodních podmínek obsahuje soubor sankcí dopadajících na klienta, kupř. smluvní pokutu ve výši 7 % z původně poskytnuté jistiny úvěru (bez ohledu na to, jaká část jistiny již byla uhrazena nazpět) v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 4 dny, další smluvní pokutu ve výši 7 % z původně poskytnuté jistiny úvěru (bez ohledu na to, jaká část jistiny již byla uhrazena nazpět) v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 9 dnů. V případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání 10 dnů, je věřitel oprávněn zesplatnit všechny závazky klienta ze smlouvy. Za každou upomínku je věřitel oprávněn požadovat sankci ve výši 100 Kč (počet těchto upomínek nadto není omezen), sankci 30 Kč za upomenutí k zaplacení formou SMS, pokutu ve výši 5 000 Kč v případě každého jednotlivého opomenutí nahlášení změny osobních údajů klientem věřiteli apod.

16. Není tudíž pochyb, že kritéria vymezená v nálezu sp. zn. I. ÚS 199/11 ze dne 26. 1. 2012 předmětná smlouva o úvěru v podstatných rysech naplňuje. Takováto ujednání je nutno považovat za nepřijatelná a označit je za neplatná pro jednoznačný rozpor s dobrými mravy. Uzavřená smlouva o úvěru je nepochybně smlouvou spotřebitelskou, neboť povinný (na rozdíl od předchůdce oprávněné) při uzavírání této smlouvy nejednal v rámci své obchodní či podnikatelské činnosti. V rámci tohoto vztahu ze spotřebitelské smlouvy je tak třeba s ohledem na platnou hmotněprávní úpravu spotřebitelských vztahů dbát zajištění zvýšené ochrany spotřebitele, jako slabší strany, v rovině procesních pravidel (včetně pravidel pro ustavení rozhodce), která musí spotřebiteli garantovat spravedlivé řízení (*k tomu blíže srov. zejména nálezy Ústavního soudu ze dne 1.11.2011 sp.zn. II. ÚS 2164/10*).
17. Jak již soud konstatoval výše, určení rozhodce v rozhodčí doložce úvěrové smlouvy netrpí ústavněprávními deficity (*viz usnesení sp. zn. II. ÚS 3413/12 ze dne 23. 5. 2013, nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2735/11 ze dne 3. 4. 2012, N 71/65 SbNU 9, a sp. zn. II. ÚS 3406/10 ze dne 14. 3. 2013, N 44/68 SbNU 443, resp. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3057/10 ze dne 5. 10. 2011, U 6/63 SbNU 551, sp. zn. III. ÚS 3724/12 ze dne 8. 7. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2566/12 ze dne 26. 8. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2569/13 ze dne 5. 11. 2013, sp. zn. III. ÚS 1115/14 ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. III. ÚS 1558/14 ze dne 21. 5. 2014 či sp. zn. III. ÚS 1269/14 ze dne 12. 6. 2014*); to však na věci nic nemění, neboť nedostatek pravomoci rozhodce vyplývá z odlišných (výše rekapitulovaných) skutečností. V uvedeném případě je úvěrová smlouva neplatná pro rozpor s dobrými mravy. V důsledku neplatné smlouvy, neplatná rozhodčí doložka, nemohla založit pravomoc rozhodce pro vydání rozhodčího nálezu. Tímto je rozhodčí nález stížen neodstranitelnou vadou způsobující jeho nezpůsobilost být řádným exekučním titulem. Oprávněnou požadované a rozhodcem přiznané plnění v dané věci je nutno považovat za natolik nemravné a vedoucí k nepřiměřenému poškození povinného, že je na místě exekuci zastavit podle ust. § 268 odst.1 písm. h) o.s.ř.
18. Podle § 89 věta první exekučního řádu dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. Vzhledem ke zjištěným skutečnostem pak o nákladech řízení a exekuce je nutno rozhodnout s odkazem na existující soudní praxi, dle které je oprávněnému možno uložit povinnost k zaplacení nákladů exekuce a nákladů řízení povinného v případě, kdy lze na jeho straně shledat procesní zavinění na zastavení exekuce, a to zejména v situacích, kdy oprávněná před podáním návrhu na nařízení exekuce nedbala požadavku náležité opatrnosti a pečlivosti a návrh podala, ačkoliv mohla nepříznivý výsledek exekuce předvídat. Při posouzení toho, na straně kterého z účastníků řízení je nutno spatřovat procesní zavinění na zastavení

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

exekuce, tak soudní praxe dovodila, že procesní zavinění na zastavení exekuce je nutno za daných podmínek spatřovat na straně oprávněné. Důvody, které vedly k zastavení exekuce, jak je lze dovodit z obsahu spisu, spočívají v tom, že je dán nedostatek pravomoci rozhodce vydat rozhodčí nález, na jehož základě byla exekuce nařízena, i samotná rozhodčí smlouva, která je svázaná s neplatnou úvěrovou smlouvou, je rovněž neplatná, čehož si oprávněná, resp. její právní předchůdce, mohla a měla být vědoma.

19. V daném případě tak byl procesně úspěšný povinný, avšak tomu žádné prokazatelné náklady nevznikly, proto soud rozhodl, jak uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.
20. Ze stejných důvodů je nutno oprávněnou zavázat k náhradě nákladů exekuce, přičemž nelze v případě zastavení exekuce vypočítat výši odměny soudního exekutora z plnění vymoženého na základě nevykonatelného exekučního titulu. Ústavní soud ve svém usnesení *sp. zn. IV. ÚS 1500/17, ze dne 17. 10. 2017*, konstatoval, že z ústavních hledisek ob stojí soudem přijaté řešení, kdy v rozhodnutí o zastavení exekuce soud exekutorovi přiznal vůči oprávněné nárok na náhradu nákladů exekuce ve výši 7 865 Kč s odůvodněním, že soudnímu exekutorovi nelze přiznat odměnu z plnění vymoženého na základě nevykonatelného exekučního titulu. Soudnímu exekutorovi tak v souvislosti se zastavením exekuce náleží pouze odměna ve výši 2 000 Kč a dále hotové výdaje v paušální částce 3 500 Kč v souladu s ustanovením § 11 odst. 2 a § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb. Protože je soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu rovněž daň z přidané hodnoty ve výši 21% z odměny a náhrad, tj. 1 155 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, dvojmo.

Nový Jičín 16. října 2023

Mgr. Miroslava Káňová, v. r.
soudkyně